

Juist in deze tijd willen we als organisatie graag met elkaar in contact blijven en is het goed om te weten hoe het iedereen vergaat. In deze wekelijks terugkerende rubriek ontmoeten we mensen die op velerlei wijze betrokken zijn bij onze mooie organisatie. Hoe gaat het met ze? Deze week is het de beurt aan mevrouw Kirchner, samen met haar man al enkele jaren gast in de vakantieweken van Hetvakantiebureau.nl

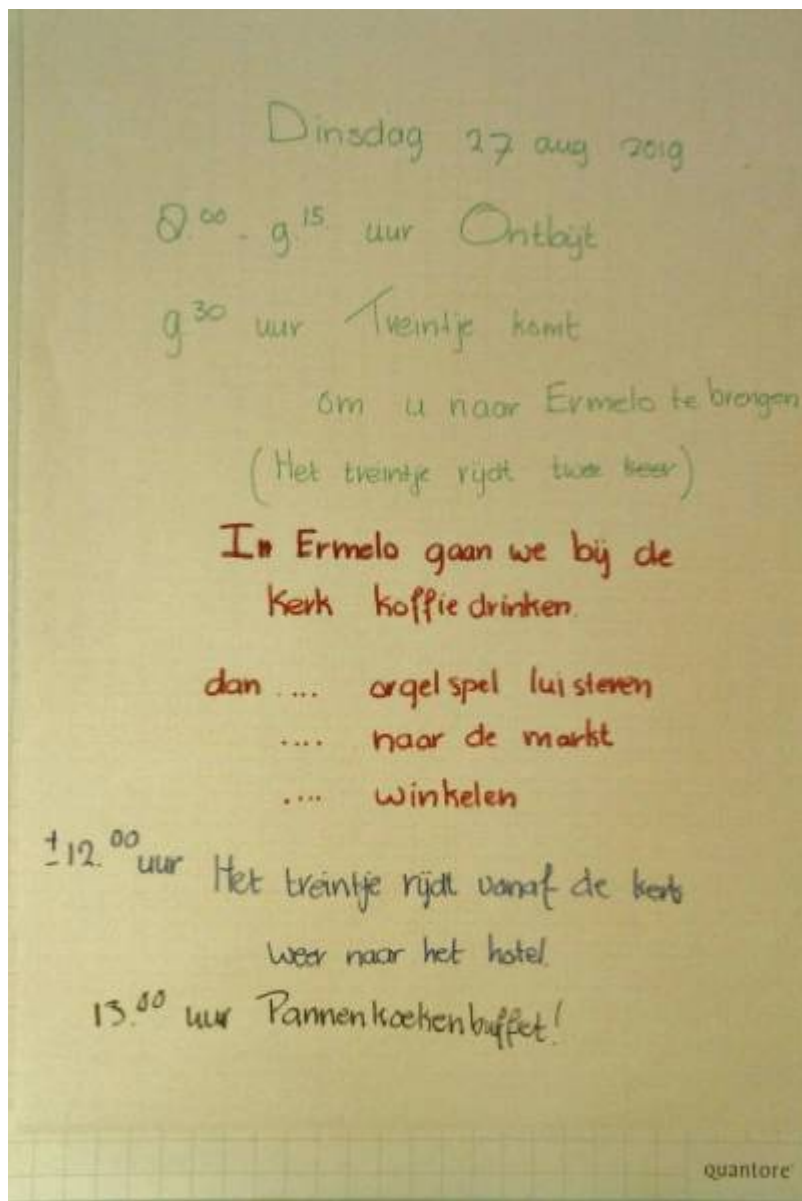

Sinds 2015 maken wij (tachtigers) dankbaar gebruik van de mogelijkheid om met Het Vakantiebureau in een groep, met hulp van vrijwilligers, een of meer weken per jaar met vakantie te gaan. Hoe kwamen we daarbij?

Tot 2014 hebben mijn man en ik jaren achtereen fietstochten gemaakt 'volgens een boekje': we volgden een bepaalde route, in de eerste jaren kookten we onderweg zelf nog ons potje maar later kozen we toch voor meer gemak. We sliepen onderweg in bescheiden onderkomens en genoten van mooi weer, maar we voelden ons ook nog heel flink als we

eens een regendag hadden. Op die manier hebben we, vaak langs rivieren, in Frankrijk, Duitsland, België en Nederland, veel genoten. We volgden in drie vakanties de Donau van Donau-Eschingen tot Budapest!

Na de diagnose "Alzheimer" van mijn man Wim, kozen we een reis met meer zorg: Onze benedenbuurvrouw had meer dan 25 jaren met haar man vrijwilligersdiensten gedaan bij het Vakantiebureau en had niet veel moeite ons over te halen. Ik ben blij om in de vakantie de zorg voor Wim aan anderen over te laten en vind het fijn om te gaan met medereizigers! En zeker nu Wim sinds twee jaar is opgenomen in een zorginstelling voelt het heel vertrouwd om 's nachts weer in dezelfde kamer te slapen!

Onze allereerste week waren we in IJsselvliedt in Wezep, een prachtig onderkomen. Ik herinner me dat op het terrein een kleine kanovijver was: een stuk of 4 vrijwilligers wilden wel even varen: Hoe ze het voor elkaar kregen, weet ik niet, maar met zijn vieren in een kano hebben een paar vrijwillige waaghalzen het voor elkaar gekregen om óm te slaan tot grote hilariteit van toeziende gasten!

Terug naar dit jaar: Sinds half maart mocht ik niet meer op bezoek, maar na een paar weken konden we nog wel telefonisch contact leggen. Wim was nooit erg handig met automaten en

dat is niet beter geworden in de loop der jaren. Daarom was enkele malen per week een telefoontje een goede oplossing! Vanuit het verzorgingshuis was de communicatie naar mantelzorgers duidelijk, maar ik kreeg in de loop van de weken nog foto's van de activiteiten op de afdeling, waar mensen nog 'gewoon' samen aan tafel zaten te knutselen! Onlangs kreeg ik per post nog een ansichtkaart met 4 leuke foto's van mijn man. En verrassing via de brievenbus... Sinds kort mag ik nu weer met enige regelmaat en voorzorgsmaatregelen weer naar hem toe op zijn kamer. Die eerste keer hielden we geen anderhalve meter afstand....

Hoe mijn dagen zich vulden: Toevallig (?) had ik bij de bibliotheek deel 2 t/m 4 van een quatrologie besteld, die ik juist voor de 'lock down' had opgehaald - bij het zien van die drie dikke pillen dacht ik: die kan ik vast niet bijtijds uitkrijgen vóór de inleverdatum!! En toen kwam de lock down: ik had genoeg tijd om ze te lezen. Daarnaast had ik begin februari een start gemaakt met een al jaren levende wens: de verschoten legpuzzel boven mijn bed (5000 stukjes) te vervangen door een andere afbeelding. Met deze puzzel had ik in februari een begin gemaakt en sinds maart had ik tijd te over! Sinds afgelopen week hangt de 'verse' afbeelding. Dat was een probaat middel tegen de leeggevallen uren heb ik gemerkt.

Sinds 2015 maakten Wim en ik jaarlijks tweemaal een vakantieweek mee van het Vakantiebureau. Ook dit jaar gaven we ons in januari weer voor twee weken op. De weken voor mantelzorgers en hun partner met dementie zijn voor mij een goed leerproces: je herkent situaties en reacties op de partner, er wordt me een spiegel voorgehouden!! Met sommige reisgenoten houd ik nog steeds contact!

Vanaf het begin van deze Coronacrisis heb ik me voorgenomen niet bang te zijn - maar wel voorzichtig. Maar ik blijf genieten van het leven en hoop dat nog een poosje vol te houden!

Benieuwd hoe het met iedereen is?

Hieronder leest u ook de eerdere verhalen terug:

[De heer Adema](#), gast in onze vakantieweken

[Helena van den Heuvel](#), weekcoördinator in de weken van Hetvakantiebureau.nl

[Peter Boon](#), weekcoördinator in de weken van Bijzondere Vakanties

[Lucy Rademacher en Tiny Luja](#), locatiemanagers van De Heerenhof